

Увод:

Неврозите са функционални нервни заболявания, които предизвикват от пренебрежение на силата, равновесието и подвижността на нервните процеси възбуда и задържане. Това нарушение на функциите на нервната система може да стане в резултат на еднократно въздействие от страна на силен психотравмиращ дразнител или в резултат на слаба, но продължителна психотравма.

Факторите, които довеждат до функционалното увреждане на нервната система, може да идват от околната среда или от организма на детето. До невроза на детето може да доведе: лай на куче, вик в тъмно, изстрел. Също така и продължително въздействие на непрекъснати конфликти между родителите, глезене, или прекалена строгост при възпитанието.

Най-благоприятна почва за неврозите са невропатичните деца т.е. онези които имат вродена нервност.

Според И. П. Павлов, който доказва, че типът нервна дейност обяснява предположение на всеки организъм към неврозите. У хората типа нервна система, която е уникална за всеки индивид. Така например най-срещаните неврози в детска възраст са: неврестения, хистерия, логоневроза, страхува невроза, анорексия, нощно нопискаване и такива невроза.

Неврестения се проявява с повишена раздразнителност, главоболие, безсъние, нарушен апетит разсеяност. Децата страдащи от неврестения са боязливи, стеснителни, внушаеми с отслабени задържани нервни процеси.

За тези деца са необходими специални грижи в детската градина и училището, предприемане на лечебно-педагогически мерки.

Деца, които боледуват от хистерична невроза, която се развива при болестно взаимоотношение между първата и втората сигнална система т.е. задоволяването на капризи от най-ранна детска възраст развива у децата егоизъм и фиксира вниманието им върху собствените желаниа и впечатления.

“Най-характерна за хистеричната невроза в пубертетна възраст е припадък, който се изразява в бурна двигателност до образуване на мост. – стр.313.

С увеличаване на възрастта болестта се характеризира с театралност, показност която всява паника от околните. Хистеричната невроза може да се лекува чрез правилно възпитание в семейството, детската градина и училище. Тя е временна и може да бъде излекувана.

Логоневрозата е функционално разстройство на говора на детето или т.нар. заекване. Всъщност представлява нарушено равновесие в мозъчната кора и по-специално в дейността на речодвигателния анализатор. Например: неразбирателство между родители (побоища, караници) които увреждат речта у детето; силна уплаха или физическа болка; разстройство в дишането на детето като: асма или дълго времетраене на плач. Също заекване при подържание; използването на два или повече езика в семейството.

“Обикновено логоневрозата не е самостоятелно нервно заболяване, а едно от симптомите на общо невротично състояние” – стр. 316. Установено е, че след пубертета говорът на децата страдащи от логоневроза се нормализира.

Друг вид неврози са страховете. За тези деца е характерно: нарушения на съня, апетита, главоболия, учестяване на сърцебиенето и тревожна напрегнатост при споменаване и очакване на психотравмения дразнител.

Освен патологичния страх при децата се наблюдава и натрапчиви действия и навици. Те се проявяват в натрапчиво броене на хора етажи, навиване на косата и др. Натрапчиви действия и навици изискват лечение и индивидуален педагогически подход.

Анорексията е разстройство в храненето, което се дължи на загуба на апетит.

Има най-често невротичен произход, но може да има и други причини.

“Анорексията се проявява най-често у деца с наследствено слаба нервна система или при насилствено хранене на деца с намален апетит, поради стомашно – чревни заболявания” – стр.318.

Нощното напикаване, може да се дължи на органични причини или да има неврологичен характер. Нощното напикаване се среща най-често при деца със слаба нервна система. Ако не се вземат навреме мерки детето става: затворено, необщително с понижено самочувствие, а някои деца със силен тип нервна система стават: зли, отмъстителни и злопаметни.

Нощното напикаване е временно нервно заболяване, оздравяват почти всички болни деца след пубертета.

В системата в профилактичните мерки срещу неврозите в предучилищна и училищна възраст особено място заема учителя. Той има възможност чрез педагогическа просвета да съдейства косвено на родителите за премахване на психотравмиращи фактори при децата.

Профилактиката на неврозите изисква грижа за укрепване на семейството като социален организъм.

Невротизирането на деца в семейството може значително да намалее ако премахнат конфликти между родители, които травматизират децата, ако в семейството се утвърди разумен режим на трудови и учебни задължение, почивки и развлечения.

Технология:

1.Хипотеза: Невротичността е по-силно проявена при мамичетата отколкото при момчетата.

2Цел: Определяне невротичността при деца от 3 до 6 годишна възраст.

3Задачи:

-Изследване на деца от 3 до 6 годишна възраст с липса на невроза;

-Определяне на същата възрастова група със съмнителна невроза;

-Невротичността при деца от 3 до 6 годишна възраст с наличие на невроза;

-Определяне на процентното съотношение при двете групи деца;

-Съпоставка и анализ от направени изследвания въз основа от наблюденията на родителите върху собствените си деца.

Контингент, изследвани лица.

Изследваме една група деца от десет момичета и десет момчета, на възраст от 3 до 6 годишна възраст при ОДЗ – 2 гр.Благоевград.

Методика на изследването.

За целта изследвахме деца от 3 до 6 годишна възраст и наблюденията на родителите им, за тяхната социална среда и влиянието ѝ върху проявата на невротизъм при двете групи деца от различен пол. Начина по-който подходи за да получа обективни резултати е въз основа скалата за невротичност на Хьокс, Хес и Шварц включващ част от зададените във въпросника – 53 (на брой) въпроси наблюдаван невротизъм от техните родители.

Въз основа на тяхната проява или липса на невротичност, правя анализ на приложените от мен резултати.

Резултати.

При деца от 3 до 6 годишна възраст, скалата за невротичност включва част от изброените въпроси: (1 – 4, 7 –11, 14 – 15, 17 – 19, 21, 23-25, 37 – 39, 42 – 44, 48 – 51)

Въпросник при оплаквания при деца на Хьокс, Хес и Шварц (1978г.)

1. Заекване, други говорни разстройства.
2. Затормозяване при говор, страх да говори мутизъм.
3. Бронхиялна асма.
4. Изтръпване на ръцете или краката.
7. Продължителни смущения в храненето.

8.Лакомия, булимия (вълчи глад)

9.Лакомия за сладки работи.

10.Смучене на палеца.

11.Гризане на ноктие.

14.Болки по-тялото, бодежи.

15.Изпускане по-голяма нужда.

17.чести позиви за уриниране.

18.Нощно или дневно напикаване.

19.Игра с половите органи, самозадоволяване.

21.Мигане с очи, потрепване на лицето, рамената.

22.Тремор на ръцете, графоспазъм.

23.Тикове на глава тил и на горната част на главата.

24.Ходене на сън (лунатизъм)

25.Отклонения в поведението.

37.Плашливост.

38.Страхливост, страх от тъмно.

39.Страх от вода, животни и др.

42.Забравяне, разсеяност.

43.Мечтателност.

44.Недостиг на интереси, смущения при игра.

48.Инат, непослушание.

49.Прави се на шут, на смешник.

50.Трудност при вграждане в реда и дисциплината.

51.Склонност към измами и лъжи.

Таблица 1

Невротичност

момичета

общо

% съотношение

Няма

|||||||

8

80

Съмнително

||

2

20

имат

-

0

0

$X = 100 * 8(\text{бр. на положителни отговори}) / 10(\text{общ брой деца})$

Таблица 2

Невротичност

момчета

общо

% съотношение

Няма

|||||

9

90

Съмнително

|

1

10

имат

-

0

0

Анализ:

От горе посочените изследвания (в табл.№1 и табл.№2) насочвам вашето внимание, своя заключителен анализ от изследването за невротизма при деца от 3 до 6 годишна възраст. За целта съм анализирала две групи деца от по-десет момичета и десет момчета за склонност към невротизъм или липса на такъв.

Първата група деца – момичета имат следните резултати: нямат невротизъм осем деца, а съмнителен – две деца.

Втората група деца – момчета имат следните резултати: нямат невротизъм – девет деца, а съмнителни – едно дете.

При двете групи – момичета и момчета в графа – имат невротизъм наблюдаваме отрицателни резултати.

Крайно заключение в процентно отношение при момичета и момчета е 20% към 10% което следва, че разликата е 10% между момичета и момчета.

Дотук направените анализи показват, че детския невротизъм във възрастта от 3 до 6 години е много слабо проявен.

“Докато здравето дете се развива с чувство за принадлежност към здраво и грижовно семейство, детето отгледано от невротични родители, става изключително несигурно и страхливо и разглежда света като враждебен застрашаващ. С тази цел детето отхвърля топлиите и спонтанни взаимоотношения с другите хора в полза на манипулирането им за своя полза.

Така здравето търсене на себerealизация е заместено от всепоглъщащ стремеж към сигурност – основния признак на неврозата – стр. 123 в “Енциклопедия по – психология”.